

Когато овцитѣ заблѣятъ,
Играятъ, тичать по поле;
Когато птичкитѣ запѣятъ
Подъ сино-ясното небе.

Щж думамъ азъ: Ахъ птички, овцы,
И вы си имате дѣца
При васъ играятъ ваш'тѣ рожби,
Нъ мойта въ чюжда е страна!

Кога ся вече ты находишь
По чюждостранны градове,
И въ тѣже кѣща пакъ си додишь,
Кой ще ти помощь подаде?

Кждѣ е мойта майка мила
Роднинитѣ ще питашь ты,
Нъ само нейната могила
Тогасъ щѣтъ-ти покажатъ тій.

Душата ти неще забрави
Това що ти хортувахъ азъ.
Върви носи си много здравье
И споменуй пакъ за насъ.

